בסוד שיח

יצחק אברהימי

כותבי משכנו של הרשאה האלטרנטיבית, זה שנים שהוי שמעון את השם יצחק אברהימי. מוזמנה בעל־שם כזה מדי־פעם ושמנים רשאיים.

שמו אינו מופיע בספרי הלשכנים, כך שהתקשיתי לאתר אותו דק במקרה, לפני כשלושה שבועות, עליתי על עקבותיו. מבשתי אותו בחתום השמנים שלו באותר התעשייה בבני־ברק. כשפגשתי שם על אברהימי, אמרו לי בעלי־מיתן ממנו: "אתה מתכוון לזקסופרד־השני אותי לכתוב־תו. אתם תביב, תבקש ביפה מיזגון, בן לשפחה שמשרה בפרס אשר עסקה מאז המתעדר בריפר מכבי.

אברהימי הפיק עד כה 1400 (!) מרני שמנים מצמחים, זר־עים ואפילו מביצים. הוא מחזק בשרון רב את כל הבשמים היחסיניים עד שאינך יודע מה הוא מה.

שאלתי את גב' לשמרה אמיתי, רעייתו של מרוע' יהנה אברהימי מרשרעיין־כרמם, בעצמה מהמחית ברשאה מפלימה, מה רמזה על האיש, תשובתה הוא בעל ידע עצום בצמ־חי מרפא והשמנים שלו מפורינים.

במחתן השמנים שלו ניתן למצוא, בין היתר, שמנים שהשפ מרעים של מנגו, בננה, פפרוניליה, ישרי, ורעי־הרים וברברית יחניק.

מעבר לפטרונות עלי להביר את האיש ולהודעשם מהידע שלו, הבעתי אל אברהימי משום מבבדתי הקשה נהנה אין מזי בצעם של התחדשיות לפטרים של שיטן, רחל, על כל סוגיו במחתיהם, בשנהשנתיים האחרונות. לעיתים זה נשמע כמו פנינה.

שאלתי את אברהימי מה יש לו לחרום בתחום הזה "כאר שר מתחם בפרטן השר הרי שב־99 אחוז מהמחרים אני בע"ה יכול לרשם־אחר". אחרי כל מה ששמעתי וקראתי על האיש אני בחלט מאמין לו. תיהמתי לו מפרה של רעיית מכר והוא שם לאחנר, אלא שהבעל כבר מחש מהבעות שבאות אלינו מכל העולם והיערים מפחלת האשה ב"חרי מה" עיקרים.

אברהימי, כמובן, מייחר בעצמו חלק גדול מהתרשות האלטרנטיבית או שוק בעשות בפורבה. בעבר, כרי לפר צוא ערים מיחרים היה עוסק־להחרי, מצרים, ניגריה, מרי קיה, תאילנר, יפן ושין.

הוא מוען בעקשנות כי בירח, בסיימנה רשמית, לרשא מינצחת מתך זמן־קצר, כיביקבה, מחלות עור לסנינים ולא אמרון כרשימה מכרת. אין והא מחלל בפאה. הקבבי בעיבולית ועד לרבע שהנתי אינו מאזן מבחינה ובעיקר המערכת הפיזיולוגית – אין והא מזרה להיפסר מן הערשות שביתנו בפרשים רפא.

לרבים, מעבר לירידה שיש מפשמעה בהכרת הצמ־חים והבנתיהם, הוא ראה בהבע"מ, הרפא הגרול, את אוב מפרירי הרשעים.

לא מעט מהפרינסים שלו מגיעים אליו לאחר שבאשו מהפאה הקונבנציונלית ובו הם ראים משפעת אפיונה לשרירים.

לא ישמן, אבל אברהימי מייחר מפאה גם מאבני אחר־נר, שאתן הוא מתן בעצמו חר מתאימה. לפיפול בפנייתי רחב. לא מעט מהמעיינ נמפרים בפרינסבע ובמרינשרשות אחרי שעברו את אישר משרד הבריאות, ומשמה מיחר שהוא מפחים מלחה אלכוהל) מעמתי וכמחני גם בני משפחתי הנמצא מעים ומעניין.

בעיית הבעיות של הרשאה האלטרנטיבית היא היעדר הבנה מפירים של "הקנבנציונלים" והימצאותם של שלושר נים בתחום חזה כמים לים מכמיס. הרופאים רצים אישר מחקרי כבחנ וכמסבל, ועד או אין על מה לרבר. אלא שער ברות הפרים־הן שהאשקנסקורה רשאה מילינר בבריאים מים משאושרה עלידי ה־F.D.A האמריקני והמצאה על רשאה משלימה באר"ב בפעם הזה, אם לא שלה, על זו השקבנציונלית.

אברהימי כבר 25 שנה במקצוע והוא מתכוון להמשיל אותו לבנין לאחר שיסיים ליפרים בישנים. אם מישהו מהקוראים מכה כי אברהימי יכול לעזור לו, הנה מספר הפר לפון שלה: 050-528899.

פתרון וסנ־לב

ב"משמעות" של "מעריב", ביום שישי שעבר, פורסמה כתבה מרשימה בנר הישיבות הגבוהות של הציונות הדתית. כל זאת בהסתמך על בנצי שנציטי של ישיבת "שרכו ורב" המפעיל אתר אינטרנט בארמנים, שהצליחו לפגוע בישר־בות הללו. על מעמדנו הפוליטית אין טעם לחזור. ניק לדר נמאי "אתר מוכן לרפוס את השבר", "לא אומרים שלום אחר לשנר".) שני פישרים שכחתים, בביטול, המתפרסמים בכ־תובת, נתבדיל מחפר־שוב. "היה בחור ב"שרכו ורב" שר־התאבר. והא הלה את עצמו בסקלות בשכן," והמחיר "היה פישור על פישור שמצאו אותו באתן חקרש בבוקר והוא טען שהוא ספר־ערדה" – בריחה ישבה ושמיקה.

אין איש ב"שרכו ורב" שמוכר פישור על התאבדות או משהו הדומה לו. יש להניח כי אם היה קורה מקרה כזה לא ניתן היה להסתיר אותו מהקשורת או מהמשפחה, שחרא היתה מוכרת לצרליף לתקשורת. וכבל מקרה, מרישיבה לא נתבקשה כל תגובה.

שאלת השאלות היא האם נגוד על פתן רוגמת "מעריב" להגביה את כל הדרגים ולעשות מהם פישר ולהשפין שלום ישיבות מפאר כמו זה של הציונות הדתית. כיצר אפשר לחזיינם ברציונות לאדם שכואר את ערב ראש השנה כמישהר רצר לשפר את ביתה של יצאנית מרי שיכול לרי שים לעצמר "יר", ליד המשכנות הריעה בסעיף זה. "עשיתי סיכום עגה לאן התקשתי." ומאותה נשקנית באה לו הרי שיעה.

מאשים אנונימי אחר מבקש לפגוע גם בישיבת בית־אל. "שנה לאחר פיגוע שקע בריכאון עמוק... כשיצוכרי הרגש תי שעברו עלי". כבר שנים שעל צוות ישיבת "בית־אל" נמנה יזעי הינעי רב ניסיון, חיים בדליבר שמו, שולחו פעמה לכל הרוח. אחר מסי האנונימי "הקיבה היום בש־ליחות", משמעותה אינו יודע על קיומו. וכרי לתת תוקף רבני לכתבה הבבזית הזאת, הצבו לראש ישיבת החסרי בפת, הרב יוכל שילו, שיחת שאלות שבשמעו ענייניות, כלי־לעיכן אחר כי הכתבה באה בעצם לפגוע בכלל הרי שיבות הגבוהות של הציונות הדתית ובמיוחר "שרכו ורב" רישיבת בית־אל.

מעניין ביצר היה מביב "מעריב" אם בהמשך על אחר מנשלטרי המפורסר בנפשו, יעקב הלוזון למשל, גם על־פי עדותו, היו משלטים את פניה של "משמרת מעריב" כולה.

השפר של א"י וקץ לגישה דחוף

בדרך כלל מהן הגישה הזו מכר שוב, יריר, והכה הזא מפליא לשמוע כי גישת "המגן" שנן יותר מ־בישות מפר ליפר של קשיים מלהים, הפר שרקא את האחריות המשמחת והכה ניתם מעיון אקר. באחר להפרת לאפרת־לבנון, שר שרה של ארץ־ישראל והרשות־המרכזי, אריר רון בן בר־כוכא, כי הוא מקץ לניתוח דחוף ומסוכן שנתון הנשום בקוי – מחברי לו גם. שעלין לרשעון אך רון על אביני שבשמים, שעמיד לעבר של אנשים שנרלקו לשיע בידי כרי לעמוד ב"מגן" ומשכי לו כי יעזון לו אך רון 6500 חילה. נחלי הפרשמים כאן משכנעים כ"כ מה כוח של נחתה יש לעשות בארץ בעיקר בעולי הציונות המסמנר. "ויקולה" שנמה לרשא ישראלי שמביי פרשים בפשנה, אך מרים כי מה כוח של נחתה יש לעשות בארץ־הקרש. מרחבי הנמצאה של כ־1500 אלף יהלי הרץ נפץ כי כל מב־ריר של רון לא יעמוד בירחם. לפרשמים בפרשים אמרי "מעמנים": 1900511012. לעיני לפרשות אחרי רון – 699. ביים אפשר לשלוח ל"משמעים" ת"ד 1423 בית אל או. מרחבי־שרון שרחי רון, הפשלוחה באתר לפי הזמן ישתנו לשלום בפרשות שלנו את־ה.

"להמשיך הלאה את הקדושה"

כשפמעתי וקראתי על אירוחתם המשלאה של אחיה פישר ונעמם ליטניץ וח"ו, בעלי מיזות וחסר מעוררי השראות – נזכרתי בחספר שכשנא ותרנ"ג ראש ישיבת "שפת אמת", רבי שמואל אלתר שלים"א, על אביו, האפרמ"ר מגור בעל "שני מגחה" זצוק"ל: בין היתר אפר את שהנא בפסכת ע"ז.דף י"ח עמוד א') בשעה שהתציאו את רבי חניגא בן תרדיון לשריפה וספר תורה עמו, שאלתר תלמידיה רבינו מה אתה רואה. השיב להם בחילון בשרשין האחיות פתוחות באויר. "ק"ק אבי ו"ל" –אמר ראש הישיבה – "בימים פעמים רבות את אביו האפרמ"ר בעל "אמרי אמת" זצוק"ל, שהסביר: "בחילון" זה הנוף ר'אחריות' תן הבשמה הקרושה, תך היתה תשבתנו של רבי חניגא בן תרדיון לתלמי־ריה הבבים שראלים: "מה אתה רואה" – עליכם לדעת ה"בחילון", היי־נו הנוף הקרוש בבר אינגו, והא בבר נשקף, אולם ה"אחיות" שתן הבשמה הקרושה פתוחה באויר היחעבות נוספים שיקבלו אחנו, ומן התבחה שיהיה מי שימשיך הלאה את הקרושה.

ובשם אחיו האפרמ"ר מגור זצוק"ל בעל ה"בית ישראל" היה אומר: "תמעם שאומרים "יתגדל ויתקרש וכו'", כשנפסר יתרי וכ"ש כשמ־סתלק אדם גרול מהעולם – הקרושה הרחשת שישלאו את ותסר, שי־משיכו זאת הלאה, ומחול אוב על הציבור לחיות הנחילין שיקבלו את האחיות הפתוחות באויר, את הקרושה."

לא ישנון איזה אנשים, איזה בעיתים, מתלבים לירינו, בסביבתנו, בבניעות וביעוות, ואין אנו יודעים כלל על רום מעלתם.

"זקפנות מבזן"

ביום רביעי, יותר נכון אחר ליום רביעי שחלף ו"נ במפנה, בשעה 04.09 הלה "תקשת מבת", שהוא אחת מאירבע תקשת שיש להיעד בשתייה מים, וכך כתוב שופע הפת"א בירחה רעה קש"ת, ה"א "מנהג פשום שלא לשתות מים בשעת התקשה. מקן מתבו הקרשונים ואין לשנות פשום המכנה, ושאר נפשי יחזק מהם ואמר למפך על נם או למכן נפשי.

ומביא בעל לוח "דבר בעתר" המכנה בו את כל המנהגים כילחלן:

"מצאתי מהוג שיש לייחר בכל תקשה מאריכעתן שלא לשתות מים בשעת התקשה (תקשה=ומן מכנה) משום מכנה שלא "יינוק ויתי נפה (כשמכורתה שעה ה"תקשה" אין לשתות מים ו שעות לפניה ולאחריה, ויש שכתבו שלא לשתות שעה לפניה חֲצִי שעה לאחריה – ע.ש. ממני שתקשת ניסן היא, לפי שבתשבו מימי מצרים לתם לפי רנץ. תקשת תמר, לפי שבשעה שאמר תקב"ה למשה ולאהרון "דרכ ורם את המלע לעיניהם ויתן מימיו וגר", ותם לא עשו כן אלא הכזבו תנ ממנו רם, ובאותה שעה לקו כל תמימות בדם. תקשת תשרי, לפי שבאותו פרק בא אברהם לשחוט את בנו ושפשמה המכין רם ואתה תמימה נתשרשה בפרמות. תקשת מבת היא, לפי שבאותו הפרק נפ חמה בת ישתה ונהפכו כל המימות לדם, וראשפיר לפילם בלא צמ גות רם באותם פרקים היא מלקה.

רפל כך מתב התכם ן צוראב שאלו תכמי מיזמאן לרבינו תמי, למה נהגו ישראל להזהר בפניה להשפר שלא ישתו מים בשעת התקשה והשיב־כי ניחוש בעלמא הוא, מפני שרגא תחלת השבה או תחילת רביעה, ולא ירצו לשתות מים שימצמצ־ותנם. עלכן יאכלו בה כל מרע, להיות שכחם מרוקה. ואני אומר מרוקה שכת השיבה ה, הבר מה בו לבזר. והנה היהידים והתקשה האכזריות לא אמרו כי תזיק לאר כל ולשתות, והבר הנפות – שיחות הוקבות. והדרים שבשתם יצחק ובת שתה יש לו סר, כי לא נשתנו כלל, כאשר פירשתי בספרי. ויש מר־נאנים שאמרו על התקשה "כי לא נחש ביעקב," אלא הקרשנים שאמרו אלה הדברים להחזיר בני־אשר שיראו מה ולא יסיקו הרשעים לרשוע וישובו כרי שיבולם זה סר תקשת, וכתוב עוד ב"דבר בעתר" בברית מרן החוזר"א זצ"ל לא שמענו להיזהר בכל זה ובהרש"ח קניי־בספר שלו"א.

ביום בו חלה התקשה שלוח בית־הדין־צדק הספרדי שפס קבוע שר סנ בכל־מתי אחינו יהודים את תרנע אשר בו תחזה התקשה והכן יזה רו מלשתות מים משך כל השעה הזאת והבבדים יאבילו שכרשה לשפש בעד־מרחנו (שתרי לוח לונצ).

מחצרות אדמו"רים וחסידים